

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Sikke en gang søforklaringer, at det ikke skulle være vores målsætning. Det er jo, som om man slet, slet ikke har følelse med, hvad der sker rundt omkring. Produktionsskolerne er da ikke opstået ud af ingenting. De er opstået, fordi der var et behov, fordi der var en restgruppe, hvis problemer der skulle findes løsninger på.

Derfor er det jo rigtigt, at når man gør det på denne her måde, så giver man ikke mulighed for, at der kan være det alternativ i fremtiden. Det illustrerer de nøgne tal, som jeg her har lagt frem. Regeringen siger, at den har en helt ny plan, der sådan set løser restgruppens problemer. Det tror ministeren da ikke engang selv på. Altså hvis man gør det, så er det jo, fordi man er fuldstændig fjern fra virkeligheden ude omkring.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Undervisningsministeren fremhæver, at man fastholder måltallet. Undervisningsministeren siger, at det forslag, som ligger her, er et forslag, som også den tidligere regering i første omgang havde fremsat. Begge dele er korrekte, men forudsætningen kan det jo være har ændret sig. Det kan jo godt være, at det at sige, at man fastholder måltallet, er uden mening, fordi behovet er blevet større. Det er det ene.

Det andet er, at den daværende regering jo sådan set via egne overvejelser og diskussioner konstaterede, at det forslag, den havde fremsat, ikke var hensigtsmæssigt, men det er det, den nuværende regering gentager.

Det tredje, jeg godt vil understrege, er: Når vi er tilhængere af, at produktionsskolemuligheden skal være til stede, og at det ikke er givet, at måltallet skal være, som det var for 4-5 år siden, for det kan være, behovet er større, så er det, fordi vi vil have, at disse unge mennesker skal ind i en kompetencegivende uddannelse, og uden produktionsskoletilbuddet har de ikke i dag den mulighed for at få en kompetencegivende uddannelse. Det er løftet om at komme videre, som ligger i produktionsskolen.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Aage Frandsen siger, som han siger. For det er jo netop på grund af hr. Aage Frandsen, at fru Margrethe Vestager

ikke stod fast på det forslag, som fru Margrethe Vestager egentlig ønskede at få gennemført, i og med at det var hr. Aage Frandsen, som var det flertal, der skulle bære det igennem. Så jeg har fuld forståelse for hr. Aage Frandsens synspunkter, og derfor har jeg sådan set ikke kommenteret den del af det, som hr. Aage Frandsen har været inde på.

Det, jeg har kommenteret, har været over for fru Margrethe Vestager, der på den måde, som fru Margrethe Vestager gjorde det, tog afstand og lagde afstand til det forslag, som er fremlagt her, i og med at det jo i hovedtræk er fuldstændig identisk med det forslag, som fru Margrethe Vestager selv arbejdede med.

Så er hr. Aage Frandsen inde på, at forudsætningerne har ændret sig. Ja, forudsætningerne har ændret sig, det er fuldstændig korrekt. Bl.a. har vi jo, som jeg var inde på før, netop fået etableret 23 nye korte kompetencegivende uddannelser til de unge. Jeg har faktisk store forventninger til, at de 23 korte kompetencegivende uddannelser vil appellere til de unge mennesker, som vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er selvfølgelig ikke overrasket over, at undervisningsministeren ikke er overrasket over, at det, jeg mener i dag, også svarer til den konklusion, jeg nåede frem til for nogle år siden. Men hvis man havde erkendt noget dengang, og det gjorde den daværende regering også, og det var der mange andre der også gjorde, så er det jo underligt, at den nuværende regering vil gøre det, som alle var enige om dengang ikke var den mest hensigtsmæssige løsning.

Det er der, regeringen har valgt en model, som ingen synes er god. Vi har sagt, at det er fornuftigt at lave en anden model, fordi forudsætningerne for den model, vi lavede sammen med den daværende regering, har ændret sig, og derfor skal man lave tingene om. Det er jo det, der kniber for regeringen, det er den der erkendelse af, at virkeligheden kan være sådan, at man er nødt til at indrette sit eget hoved lidt anderledes. Det kræver så nogle refleksioner, men det er sådan noget, som netop hører til i den menneskelige hjerne, at man kan reflektere over tingene.

Så med hensyn til påstanden om at man nu godt nok fjerner nogle af mulighederne her, men at man giver nogle andre: Jamen hvorfor da ikke lade virkeligheden vise, om der er brug for pro-